

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi T-328/21

(avaldamine väljavõtetena)

Airoidi Metalli SpA

versus

Euroopa Komisjon

Üldkohtu (neljas koda) 2. mai 2022. aasta määrus

Tühistamishagi – Dumping – Hiinast pärit pressitud alumiiniumi import – Akt, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks – Importija – Halduse üldakt, mis vajab rakendusmeetmeid – Isikliku puutumuse puudumine – Vastuvõetamatus

Tühistamishagi – Füüsilised või juriidilised isikud – Üldaktid, mis vajavad rakendusmeetmeid – Mõiste – Määrus, millega kehtestatakse dumpinguvastased tollimaksud – Hõlmamine – Ettevõtjate ja riigi tolliasutuste vahel elektroonilise teabevahetuse süsteemi kasutuselevõtt – Mõju puudumine

(ELTL artikli 263 neljas lõik; komisjoni määrus 2021/546)

(vt punktid 19, 20, 23–33 ja 35)

Kokkuvõte

Euroopa Komisjon võttis pärast pressitud alumiiniumi (edaspidi „asjaomane toode“) Euroopa tootjaid esindava ühenduse kaebust dumpinguvastase uurimise tulemusel vastu rakendusmääruse, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks selle Hiina Rahvavabariigist pärit toote impordi suhtes (edaspidi „vaidlustatud määrus“)¹.

Asjaomast toodet importiv äriühing Airoidi Metalli SpA (edaspidi „hageja“) esitas hagi vaidlustatud määruse tähistamise nõudes.

Komisjon esitas selle hagi kohta vastuvõetamatuse vastuväite põhjendusel, et hagejal puudub ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel õigus esitada hagi, kuna vaidlustatud määrus vajab tema suhtes rakendusmeetmeid ega puuduta teda isiklikult.

Üldkohus nõustus vastuvõetamatuse vastuväitega ja märkis hageja argumentide kohta, mis puudutasid hageja argumente tollieeskirjade muudatuse järel toimunud tolliprotseduuride automatiseerimise kohta, et lõplikke dumpinguvastaseid tollimakse kehtestavad määrused vajavad rakendusmeetmeid ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses.

¹ Komisjoni 29. märtsi 2021. aasta rakendusmäärus (EL) 2021/546, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit pressitud alumiiniumi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2021, L 109, lk 1).

Üldkohtu hinnang

Kõigepealt tuletas Üldkohus meelde, et ELTL artikli 263 neljanda lõigu kohaselt võib iga füüsiline või juriidiline isik esitada hagi temale adresseeritud (esimene olukord) või teda otseselt ja isiklikult puudutava akti vastu (teine olukord) ning halduse üldakti vastu, mis puudutab teda otseselt ega vaja rakendusmeetmeid (kolmas olukord).

Olles tuvastanud, et käesoleva juhtumi asjaoludel ei ole hageja vaidlustatud määruse adressaat, ja märkinud, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt puudutab selline määrus sellist importijat nagu tema otseselt, kontrollis Üldkohus, kas hagejal on õigus esitada vaidlustatud määruse peale hagi ELTL artikli 263 neljandas lõigus ette nähtud teise või kolmanda olukorra alusel.

Mis puudutab esiteks kolmandat olukorda, mis seondub sellega, et vaidlustatud üldaktil puuduvad rakendusmeetmed, siis tuletas Üldkohus meelde, et kõigepealt 1992. aasta tolliseadustiku² sätetele ja seejärel 2013. aasta tolliseadustiku³ sätetele tuginenud väljakujunenud kohtupraktika kohaselt vajavad lõplikku dumpinguvastast tollimaksu kehtestavad määrused rakendusmeetmeid seda tollimaksu tasuma kohustatud importijate suhtes, milleks on teade neil tasumisele kuuluva tollimaksuvõla kohta.

Üldkohus märkis eelkõige, et 2013. aasta tolliseadustiku sätetes on nähtud muu hulgas ette, et sissenõutava tollimaksu summa määrab kindlaks liikmesriigi toll, et toll teatab võlgnikule sellest summast ning see, kui toll vabastab kauba, loetakse tollivõlast võlgnikule teatamiseks, kui tollivõla summa on vastavuses importija deklareeritud summaga. Tollieeskirjade muudatusest ei saa seega järeldada, et käesolevas asjas kohaldatava 2013. aasta tolliseadustiku kehtivusajal ei vaja lõplikku dumpinguvastast tollimaksu kehtestavad määrused enam importijate suhtes rakendusmeetmeid. See on nii seda enam, et 2013. aasta tolliseadustiku need sätted ei erine sugugi varem kehtinud sätetest.

Üldkohtu hinnangul ei sea neid kaalutlusi kahtluse alla 2013. aasta tolliseadustikuga kehtestatud teabevahetussüsteemi arvutipõhiseks muutmine. See arvutipõhiseks muutmine puudutab ettevõtjate ja tolliasutuste vahelist teabevahetust ega tähenda iseenesest, et toodete import ja dumpinguvastase tollimaksu tasumine toovad kaasa üksnes ettevõtjate sekkumise, ilma et sellesse sekkuks hiljem liikmesriigi toll.

Analüüsides seejärel tollideklaratsiooni esitamise ja tasumisele kuuluva tollimaksu kindlaksmääramise protsessi, leidis Üldkohus, et vaidlustatud määrus saab mõju avaldada alles pärast seda, kui importija on esitanud elektroonilises tollisüsteemis deklaratsiooni, millele omakorda järgneb liikmesriigi tolli võetud meede. Kuigi on tõsi, et see meede on enamasti elektroonilise teavitamise vormis, on siiski tegemist liikmesriigi ametiasutuse aktiga.

Lõpetuseks märkis Üldkohus, et see, kui 2013. aasta tolliseadustikuga kehtestatud automatiseerimisest järeldub, et vaidlustatud määrus ei vaja rakendusmeetmeid, tähendaks akti rakendusmeetmete puudumise õigusliku kriteeriumi hindamise sõltuvusse seadmist puhtalt tehnilistest asjaoludest. Selline sisuline lihtsustamine, isegi kui see on põhjendatud liikmesriigi ametiasutuste kaalutlusruumi puudumisega vaidlustatud määruse rakendamisel, ei saa kaasa tuua selliseid tagajärgi.

² Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307), muudetud redaktsioonis.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT 2013, L 269, lk 1), muudetud redaktsioonis.

Arvestades eelkõige neid kaalutlusi, otsustas Üldkohus, et hagejal ei ole õigust esitada vaidlustatud määruse peale tühistamishagi ETL artikli 263 neljandas lõigus ette nähtud kolmanda olukorra alusel, kuna see määrus vajab tema suhtes rakendusmeetmeid.

Tõdedes teiseks, et vaidlustatud määrus ei puuduta hagejat ka isiklikult ETL artikli 263 neljandas lõigus ette nähtud teise olukorra tähenduses, jättis Üldkohus tühistamishagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.